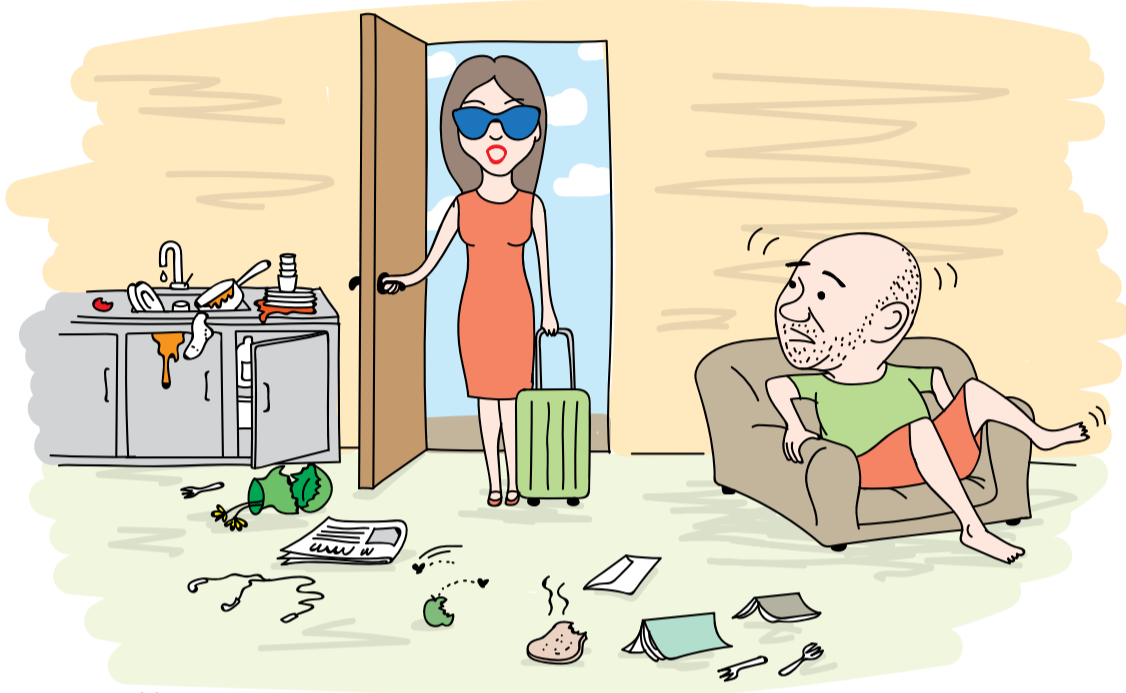

יאיר ניצני מרים גבה

אשתי ביפן

מטעמי מידור וביטחון שדה, אסרתי לתעד את מצב הבית בהיעדרה. וגם את מצבי

איור: טל לזר

באופן די ספונטני, ובעקבות חברה שלה שנסעה לחו"ל, הגברת הראשונה אמרה סיונרה וטסה ליפן לעשרה ימים. עברכם קיבל את הבשורה ברגשות מעורבים, או כמו שקוראים לזה במזרח הרחוק: בסגנון חמוץ-מתוק. מצד אחד, להיות לבד למשך כמה ימים יכול להיות עניין מרענן. מנגד, לגבר עם יכולות תפקודיות מוגבלות, עבודה ושלוש בנות, זו עשויה להיות משימה לא פשוטה, שלא לומר קמיקזה.

גם אצל הגברת נרשמו חששות. בדרך כלל אני שר החוץ של המשפחה: מתאם טיסות, מזמין מלונות, מתקשר עם פקידים די קבלה עוינים, מושך מט"ח מכספומטים אנטישמיים, וכו'. מצד שני, היא לא התלהבה מהרעיון להשאיר את הבית בידי של מישהו שהוא ממש לא מבוגר אחראי, שמשאיר גרביים זרוקים בסלון ופירוורים של בורקס על הספה.

רעייתי אוהבת מאוד בית מסודר ונקי, ושמה יצא ברח" בי הארץ כמי שאצלה "אפשר לאכול מהרצפה" מרוב שהיא מסודרת. אין כלים בכיור, הפחים ריקים, הבגדים מקופלים ומגוהצים בארון, האדמה בעציצים רטובה תמיד, מכונת הכ" ביסה והמייבש לא נחים לרגע, והריח האהוב עליה הוא ניחוח האקונומיקה, מהול בארומה של מרכך כביסה.

כל המתחים והפיצוצים בינה לבין בנות ובן הבית הם על רקע פערי גישה בכל הקשור לסדר ולניקיון, תדירות הספוגג'ה והשארות חפצים לא במקומם, כך שהמחשבה שבהיעדרה חיות הבית הנ"ל יצטרכו לקבל אחריות לניקיון האורווה עשתה לה פריחה בכל הגוף. היא ביקשה שוב ושוב שנסמור את הבית מסודר והשאירה הוראות מדויקות. אני, מצידך, הבטחתי שא" עשה כמיטב יכולתי.

בימים הראשונים

סידרתי את הבית ללא הפסקה, אבל גיליתי שמדובר בעבודה בלתי נגמרת, שלא ממש באה לי טוב. בצהרי יום שיש, כמו ראש משפחה טוב, זימנתי את הבנות וחבריהן לארוחת צהריים, שבה כולם בישלו יחד בהר" מוניה מקסימה. שלחנו לגברת יאקווה תמונות מהאירוע, והיא שמחה לראות שכולנו אוכלים ומבלים יחד וסיפרה שיפן זה עולם אחר, ושהיא נהנית מאוד.

בסיום הארוחה כמות הכלים שנערמה היתה עצומה. חוקי הבית קובעים חד-משמעית ש"לא הולכים לישון עם כיור מלא", אלא שהפעם החלטתי להפגין עצמאות ומנהיגות מר" דנית ולפעול על פי המוטו של "לכל שבת יש מוצאי שבת – ולא יקרה כלום אם הכלים בכיור יחכו עד אז".

מטעמי מידור וביטחון שדה ביקשתי מהבנות, שכמו בני דורן מצלמות כל דבר, להימנע הפעם מתייעור של אזור המטבח, שנראה כמו גן סאקר במוצאי יום העצי מאות. מרגע זה היה מדובר במר" רון חלקלק, וגם במטבח חלקלק, כי מים נזלו על הרצפה מהכיור המלא. חשבתי לעצמי שבמקום לסדר כל הזמן את הבית, לעשות כביסה, להעביר סמרטוטים וכו', זו ההזד"ר

מנות שלי סוף-סוף לחיות כמו מלך, או לפחות כמו ילד עם הפרעת קשב שהגננת שלו נסעה ליפן – ואז, יום לפני שהיא חוזרת, לסדר הכל, והיא לא תדע לעולם. מדי פעם עוד הסי תכלתי בחשש לעבר התקרה, כדי לוודא שהגברת לא רישתה את הבית במצלמות אבטחה ועכשיו יושבת במלון ביפן וצופה במה שהילדים עושים בהיעדרה. אבל באופן כללי, פרקתי כל עול ונהניתי מכל רגע.

בניגוד לימים עברו, שבהן הנוסע לחו"ל היה נעלם לכמה שבועות ושולח גלויה, שהיתה מגיעה אחרי שהוא חוזר, בעי" דן הטלפונים החכמים יש תקשורת שוטפת. הגברת התקשרה בכל יום לספר כמה יפן מהממת, כמה הכל שונה, נקי ונעים,

ודיווחה על הברלי תרבויות משמעותיים בין המערב ליפן. היא גם התעניינה בשלומנו, אבל בעיקר רצתה לוודא שאנחי נו מסתדרים, ושג'וקים ענקיים עדיין לא השתלטו על הבית. היא דרשה לקיים שיחת וידאו כדי לצפות במתרחש, אבל אני כמובן לא נפלתי בפח הברור הזה וטענתי ש"הווייפיי בבית חלש עכשיו, ואולי נעשה את זה מחר".

בשיחות דאגתי לשדר מסר כפול. האחד – הכל בשליטה, את יכולה לבלות בשקט. והשני – קשה בלעדיו, אנחנו זקוקים לך ומתגעגעים מאוד, מתי את חוזרת כבר.

אחרי כמה ימים

נרשמה אצלי התרופפות גם במראה האישי. רעייתי מקפידה שתמיד אהיה מגולח, שמעט הפלומה שיש לי על הראש תיגרס, שהגבות לא יאכזרו שליטה ויפוצו לכל עבר, ושהבגדים שאני לובש יהיו מגוהצים ומתאימים זה לזה במידה סבירה. בהיעדרה, אימצתי לוק של פליט ללא מדינה וללא ראי. לבשתי בגדים לפי סדר הופעתם בארון וללא שום התאמת צבעים, והסתובבתי בראש חוצות במראה שביום רגיל אשתי לא היתה מאשרת לי לצאת בו מהמקלחת לסלון. במיוחד ניצלתי את ההזדמנות לבצע מופעי איחוד עם הטיי-שירטס מתקופת הטיירונית.

באוירת החופש הגדול הונחתי גם את מטלת השופינג, וכך התי רוקנו הימ"חים בבית. באחד מבו" קרי החג, כששמתי לב שיש מחסור בחלב, לחם וירקות, והבית נראה כמו אזור מלחמה – החלטתי להתמודד עם העניין באופן בוגר ולהזמין את בנות הבית לארוחת בוקר בים.

אחרי חמש שעות בחוף (כלי מי שתייה או מגבות – שכי חתי), חזרנו הביתה עייפים ושוב רעבים. בניגוד ליכולות התכנון של הגברת הראשונה, שידעת עוד לפני שיוצאים מהבית להוציא שניצלם קפואים להפשרה, הפעם חיכה לנו מקרר ריק. גם לא היה מי שיקפיד על מסדר חול לפני הרלת, והבית התמלא בגרגירים, מה שיצר פננים אווירה של חצר בגן ילדים, או מסיבת חוף במכמורת. קניית אוכל מוכן פעמיים באותו יום נראתה לי מושחתת ולא הינוכית, אבל מתוך הזדהות עם כוחותינו ביפן החלטתי להקריב ולהזמין

אימצתי לוק של פליט ללא מדינה וללא ראי. לבשתי בגדים לפי סדר הופעתם בארון, והסתובבתי ברחוב במראה שאשתי לא היתה מרשה לי להיראות בו בסלון

לכולנו סושי לצהריים.

בד בבד, כדי לשמור על שקט בגזרת המזרח הרחוק, שי" גרתי לשם מדי פעם שאלות גבריות קלאסיות כמו "מאיזה בשר מכינים גולש? כמה זמן הוא צריך להיות על האש?", וגם "באיזה נוזל כביסה ומרכך אנחנו משתמשים?". בפועל כביסה מלוכלכת היתה מפורזת על הרצפה בכל החדרים, בסלון התגלגלו פחיות בירה ופיצוחים, והבית נראה כמו יפן אחרי צונאמי.

החושים החדרים של האישה קלטו שמהו פה לא בסדר. באחד הערבים נשלחה מהמזרח השאלה "איך אתה מסתדר עם הכביסה?", ועניתי בתמונה שלי מחייך ומגהץ עם תחתונים על הראש, כדי שהיא לא תראה שאני לא מגולח. התוכנית היתה להעביר למחרת את ערימות הבגדים המלוכלכים למכססה, כולל קיפול וגיהוץ, יעלה כמה שיעלה.

יום לפני חזרתה

המתוכננת של הגברת ישבתי בסלון עם חב. הוא עישן סיגריה, אני שתיתי כוס יין. הבנות ישבו עם חברות לא רחוק ממני על הספה ואכלו אבטיח, בלי לט" רוח לפרוס מתחת מגבת. תכננתי את מבצע הניקיון הגדול, תוך התלבטות אם להביא בבוקר שני מנקים, או פשוט לפנות לחברת ניקיון שתגיע עם מכשיר מיוחד לליטוש המרצפות ולרענון השטיחים.

אבל לפני שהספקתי להגיד "ספונג'ה" נפתחה הדלת, ואשתי עמדה שם עם המזוודות. "טורפרייז!" היא אמרה בעליצות, "הרגשתי שאתם מתגעגעים אלי והבית קורא לי, אז הקדמתי את הטיסה בחזרה".

אחרי רגע התחלפה העליצות במבט אחוז אימה, שהתחלף במהירות במבט מזורה אימה. חשבתי לעצמי שאולי כדאי לק" רוא למגן דוד אדום, רק ליתר ביטחון, כי גבר מסוים שעמד בסלון עומד להיפגע מחבטת טרולי.

ניסיתי למלמל משהו כמו "זה לא מה שאת חושבת, ואם משהו נראה לך חריג או מוזר, זה נובע מהברלי תרבויות". הגברת אפילו לא טרחה לענות, ורק ציינה ביושב שהיא נכי נסת להתקלח ותחזור בעוד חצי שעה.

כשהיא יצאה מהמקלחת, הבית היה מצוחצח, והיה אפשר לאכול שסימי מהרצפה. אשתי אמרה שרווקא יפה לי זיפים, והלכה לישון. ●

yairn@israelhayom.co.il